WYSŁANE PRZEZ
Irmgard

ON
21.10.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Składać zeznania

Trzy argumenty przemawiające za twoim osobistym świadectwem

Składanie zeznań

Moja historia zasługuje na to, by ją usłyszeć – ale jak ją opowiedzieć?

„Zawsze bądźcie gotowi do udzielenia odpowiedzi, gdy ktoś zapyta was, dlaczego jesteście pełni nadziei” (1 List Piotra 3:15) – ale czy ktokolwiek w ogóle chce wysłuchać mojego świadectwa?

Trzy argumenty przemawiające za twoim osobistym świadectwem

1. Zainteresowanie Ludzie interesują się osobistymi świadectwami życia. Niezależnie od tego, czy pojawiają się w telewizji, w gazetach czy w radiu – osobiste świadectwa życia cieszą się ogromną popularnością. Kiedy ktoś szczerze i uczciwie opowiada o swoich wzlotach i upadkach, wszyscy są tym zainteresowani – zwłaszcza gdy przemawia serce. Ludzie interesują się losami innych. Próbują utożsamiać się z ich życiem, dostrzegają podobieństwa, różne podejścia do rozwiązań, inspirują się ich pomysłami itp.

2. Kompetencja Jeśli chodzi o twoje własne życie, jesteś kompetentny. Nikt nie mógłby napisać twojej biografii tak dobrze, jak ty sam. W wielu kwestiach teologicznych, takich jak Trójca Święta, masz znacznie mniejszą wiedzę. Ale jeśli chodzi o twoją osobistą historię, nikt nie wie o niej więcej niż ty. Nikt nie może się z tobą w tej kwestii nie zgodzić. Cytat: „Sceptyk może zaprzeczać ich doktrynie lub atakować ich kościół, ale nie może zignorować faktu, że ich życie uległo przemianie” (Chuck Swindoll).

3. Wpływ Główną i najskuteczniejszą metodą ewangelizacji wczesnych chrześcijan było osobiste świadectwo. Chociaż ludzie tacy jak Paweł szerzyli ewangelię również poprzez dyskusje teologiczne, większość wierzących po prostu opowiadała swoją historię i dzieliła się doświadczeniami z Jezusem. Było to w pełni zgodne z zamysłem Jezusa: „Będziecie moimi świadkami” (Dz 1,8). Mówili: „Nie możemy powstrzymać się od opowiadania o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy” (Dz 4,10). Ewangelie to nic innego jak relacje z pierwszej ręki o przeżytych doświadczeniach. „Oto, czego doświadczyliśmy z Jezusem” – tak mogłyby brzmieć ich tytuły. Dzięki tej prostej formie ewangelizacji na przestrzeni wieków tysiące ludzi przekonały się do Chrystusa.

Jak opowiedzieć „moją historię”

?

W Dziejach Apostolskich 26:4-23 widzimy, jak Paweł opowiada swoją historię przed królem Agrypą. Jest ona podzielona na trzy tematy:

Okres przed nawróceniem: wersety 4–11

Jego nawrócenie: wersety 12–18

Okres po nawróceniu: wersety 19–23

Po opowiedzeniu swojej historii zadaje królowi ostatnie pytanie: „Królu Agryppo, czy wierzysz prorokom? Wiem, że wierzysz” (werset 27). Gdyby ktoś chciał nadać historii życia Pawła tytuł, swego rodzaju nadrzędny motyw, można by to ująć w następujący sposób: „Zapał Pawła do służby Bogu”.

Możemy wykorzystać ten wzór Pawła w naszej historii. Każdy chrześcijanin ma swoją osobistą historię tego, jak poznał Jezusa Chrystusa. Podobnie jak Paweł, każdy przechodzi przez trzy następujące etapy.

Okres przed nawróceniem:

Ponieważ nikt nie rodzi się jako chrześcijanin narodzony na nowo, każdy pamięta okres w swoim życiu, kiedy jeszcze nie był chrześcijaninem (Ef 2:1-3). Każdy chrześcijanin rozróżnia w swoim życiu „wtedy” i „teraz” (Ef 2,13; 5,8; 1 P 2,10). Dzieci wychowane w chrześcijańskich rodzinach czasami mgliście pamiętają, jak wyglądało ich życie, zanim świadomie przyjęły Jezusa do swoich serc.

Czas nawrócenia

Okres od nawrócenia do chwili obecnej charakteryzuje się u każdego chrześcijanina różnymi zmianami w zachowaniu, sposobie myślenia, mówienia, woli i odczuwania. U niektórych zmiany te są łatwo dostrzegalne na zewnątrz (1 Kor 6,9-11). U innych zachodzą one raczej niepozornie. Oczywiście ma to również związek z tym, ile miejsca chrześcijanin pozostawia Jezusowi. Im więcej miejsca zajmuje Jezus, tym bardziej widoczna staje się zmiana i tym większą satysfakcję odczuwa ten chrześcijanin ze swojego nowego życia.

Zadanie

Opisz trzy etapy „swojej historii”. Staraj się przy tym znaleźć wspólny wątek i umieścić tę historię w ramach konkretnego tematu.

Czasprzed nawróceniem

Co było dla ciebie wtedy ważne? Co myślałeś o Jezusie i Biblii? Jakie problemy, cele, pytania itp. miałeś wówczas?

Okres nawrócenia

Kiedy po raz pierwszy zetknąłeś się z ewangelią? Jaki wpływ wywarła ona na ciebie? Jaka była twoja reakcja? Co ostatecznie cię przekonało? Jak, gdzie i kiedy wyznałeś Jezusowi swoje grzechy i przyjąłeś Go jako Pana swojego życia?

Okres po nawróceniu

Co się zmieniło w twoim życiu po tym wydarzeniu? Jakie doświadczenia miałeś z Jezusem? Jakie problemy, cele, pytania itp. masz dzisiaj? W jaki sposób wiara pomaga ci w ich pokonywaniu? Dlaczego nadal jesteś chrześcijaninem? Czego jeszcze pragniesz doświadczyć jako chrześcijanin?

Pytanie na zakończenie

Kiedy opowiadasz komuś „swoją historię”, nigdy nie zapominaj o zakończeniu jej pytaniem końcowym (Dz 26,27). Pytanie to skłania słuchacza do odpowiedzi. Może to być pytanie: „Czy coś z tym zrobisz? Co o tym sądzisz?” lub coś w tym rodzaju.

Zasady formułowania pytań

1. Pamiętaj, aby używać naturalnego języka. Mów tak, jak zwykle.

2. Unikaj „kananizmów”. Zasadniczo możesz wyeliminować z repertuaru słownictwa pobożny język specjalistów. Żadna normalna osoba tak nie mówi.

3. Zawsze zadaj sobie pytanie: czy mój niewierzący sąsiad zrozumiałby to, co mówię? 4. Bądź szczery. Niewierzący natychmiast wyczuwają, kiedy ich oszukujemy.

Wariacje Bene Mueller, lider uwielbienia w Vineyard Bern, mówi: „Zawsze mam przygotowane trzy historie z mojego życia:

1. Krótka wersja trwająca niecałe 3 minuty, przeznaczona na krótkie spotkania, gdy mamy mało czasu (nawet opowieść Pawła z Dziejów Apostolskich 26 nie była dużo dłuższa).

2. Wersja średniej długości, trwająca 10–15 minut, na wypadek, gdyby ktoś po wysłuchaniu krótkiej wersji chciał usłyszeć więcej”.

3. Rozszerzona wersja, jeśli ktoś ma przed sobą cały wieczór i jest zainteresowany.”

Jeśli chcesz opowiedzieć swoją historię...

Trzy podstawowe zasady:

1. Nie wywieraj na siebie presji („Muszę teraz złożyć zeznania…”): ludzie wyczuwają na odległość, że chcesz teraz wypełnić swój pobożny obowiązek.

2. Wykorzystuj okazje: czasami w rozmowach zdarzają się momenty, kiedy po prostu zachęca się cię, byś opowiedział o sobie. Nie przegap ich.

3. Bądź wrażliwy na prowadzenie Ducha Świętego: czasami On daje ci impuls, byś rozpoczął rozmowę od tego czy tamtego tematu albo zwrócił się do konkretnej osoby. Wtedy bądź punktualnie posłuszny. Bóg chce cię wykorzystać. On poprowadzi cię w rozmowie (Łk 12,11-12).

Pomysł

Niektórzy chrześcijanie zawsze mają przy sobie krótką, spisaną wersję swojej historii. W formie pocztówki, opatrzonej własnym adresem i numerem telefonu, wręczają ją osobom, z którymi mieli pozytywne spotkanie. Ponieważ nawiązała się już niewielka więź, świadectwo jest odczytywane na głos. Adres kontaktowy daje możliwość uzyskania dalszych informacji i nawiązania kontaktu.

A tak przy okazji...

Młodzi ludzie, którzy dzielą się swoją historią, są również wdzięczni, gdy przekazujesz im coś więcej niż tylko pobożne prawdy – chcą wiedzieć, jak je przeżywasz.

8_warsztat_3_YW

Źródło:

Autor: Thomas Lorenz

Treść, zdjęcie na okładce, prawa autorskie: www.besj.ch

Weitere Informationen

Kategorie
Wiara i inspiracja

Tagi
Świadectwo
Ewangelizacja
osobiście
Wiara
Apologetyka

Wiek
Brak dostępnych danych.

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Temat:

Materiał
Brak

Pobieranie plików
Plik do pobrania dostępny

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Kategorie
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/skladac-zeznania